

«ΒΑΣΙΚΑ ΑΝ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΙΣ ΛΙΓΟ, ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΣΕΖΟΝΙΣΤΕΣ

Κάθε χρόνο, καθώς η άνοιξη φτάνει στο τέλος της και το καλοκαίρι πλησιάζει, ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης πρέπει να αντιμετωπίσει το εξής ερώτημα: «Θα πάμε φέτος σεζόν;». Τα αφεντικά των μαγαζιών στους τουριστικούς προορισμούς της ελληνικής επαρχίας περιμένουν την απάντηση τρίβοντας τα χέρια τους και ακονίζοντας τα μαχαίρια τους. Οι κρατικοί εκπρόσωποι παρακολουθούν την υπόθεση με ζωηρό ενδιαφέρον καθώς έχουν φροντίσει με διάφορους τρόπους η βαριά βιομηχανία της χώρας, ο τουρισμός, να μην μείνει χωρίς εργατικά χέρια. Οπότε, το ζήτημα που κωδικοποιείται γύρω από την λέξη «σεζόν» καθόλου απλό δεν είναι. Γι' αυτό και έγκριτοι αναλυτές του περιοδικού μας ξαμολύθηκαν να βρουν εργάτες που έχουν δουλέψει για τον ελληνικό τουρισμό και να τους θέσουν βαρύγδουπα (ή όχι και τόσο) ερωτήματα. Δεν δυσκολεύτηκαν. Καθώς φαίνεται, η κοινότητα Athens Antifa έχει κάμποσους. Τρεις απ' αυτούς, η Ελένη, ο Κώστας κι ο Ιάσοντας, είναι που μας αφηγούνται τις εμπειρίες τους παρακάτω.

-Antifa Scripta: Άντε πάμε να ξεκινήσουμε. Λοιπόν, πείτε μας για αρχή πόσο χρόνων είστε και πότε πήγατε σεζόν;

-Ιάσοντας: Εγώ 20 είμαι τώρα, 19 χρονών πήγα.

-Κώστας: 22 εγώ, πρώτη φορά πήγα στα 20 μου σεζόν και ξανά στα 21.

-Ελένη: Εγώ είμαι 29 και πήγα στα 26 σεζόν.

-Antifa: Έχετε σπουδάσει τίποτα; Έχετε ασχοληθεί με αυτό; Κι αν όχι, έχετε κάνει άλλες δουλειές;

-Ιασ: Εγώ σπουδάζω αλλά δεν πολυασχολούμαι, να πω την αλήθεια δεν ξέρω άμα θα την τελειώσω, αλλά και να την τελειώσω δύσκολο το κόβω να ασχοληθώ με αυτό που σπουδάζω. Πριν πάω σεζόν είχα δουλέψει λίγο μαπαρίστα.

-Κ: Εγώ μπήκα σε ένα πανεπιστήμιο με σκοπό να ασχοληθώ. Θεωρητικά, βέβαια, γιατί δεν ασχολήθηκα ποτέ. Μετά αποφάσισα να σπουδάσω μαγειρική σε μια ιδιωτική. Δούλευα στην εστίαση, σέρβις και λάντζα, από τα 18 και κάπως σκέφτηκα ότι αυτή είναι μια δουλειά που μπορείς να βγάλεις κάποια λεφτά, γι' αυτό το αποφάσισα. Την σχολή την τελείωσα και από τότε δουλεύω μάγειρας. Πριν φύγω για σεζόν είχα ήδη ξεκινήσει κουζίνα.

-Ελ: Εγώ σπούδασα, πτυχίο δεν έχω πάρει ακόμα στα χέρια μου βέβαια, δέκα χρόνια μετά. Έχω κάνει κάποιες δουλειές σχετικές με την σχολή αλλά κυρίως από τα 18 μου έχω δουλέψει πολύ σέρβις. Μέχρι να πάω για την σεζόν δεν είχα κάνει και τίποτα σχετικό με σπουδές βασικά.

-Antifa: Ωραία, κομπλέ με τα background, τώρα θέλουμε να ρωτήσουμε πώς σας προέκυψε να πάτε σεζόν;

-Ιασ: Εγώ να σου πω δεν το πολυσκέφτηκα. Ήμουν εδώ Αθήνα καλοκαίρι, είχα ψάξει για καιρό δουλειά, τελικά έπιασα μαπαρίστα, που είπα και πριν. Είχα ξεπρώσει τελείως εκεί, λεφτά δεν παίζανε οπότε ένα βράδυ με πήρε ένας φίλος που ήταν ήδη σε νησί και δούλευε κουζίνα. Μου λέει: «θέλουν σερβιτόρο, θες να 'ρθεις;» και πήρα μπαμ την απόφαση να φύγω.

-Κ: Δύο φορές έχω πάει εγώ σεζόν. Την πρώτη φορά δούλευα εδώ στην Αθήνα σε δύο διαφορετικά μαγαζιά, έξι μέρες την βδομάδα. Επειδή δεν παλευόταν έφυγα από το ένα με την υπόσχεση ότι θα έπαιρνα αρκετά μεροκάματα στο άλλο για να μείνω μόνο εκεί, τελικά αυτό δεν πολυδούλεψε οπότε δεν έφταναν τα λεφτά με τίποτα. Μου είπε μια φίλη ότι μπορούσα να πάω σεζόν σε ένα νησί που είχε πάει κι αυτή, εγώ είπα ναι, και αυτή μου έκανε τα κονέ μετά.

-Ελ: Εμένα ήταν απλή απόφαση. Ήρθε ένας λογαριασμός ΔΕΗ στο σπίτι που έμενα από τον οποίο μου αντιστοιχούσαν 600 ευρώ, δεν είχα κανένα τρόπο να τα πληρώσω και να καλύπτω και τα έξοδά μου οπότε άρχισα να ρωτάω δεξιά και αριστερά για σεζόν ώστε να μπορέσω να ξεχρεώσω και τελικά βρήκα.

-Antifa: Γενικά παίζει αυτή η ιδέα ότι το να δουλεύεις σεζόν σημαίνει ότι φεύγεις κάποιο διάστημα και μετά γυρνάς και τους υπόλοιπους μήνες κάθεσαι. Βέβαια απ' αυτά που μου λέτε δεν το κόβω να το είχε κανείς στο μυαλό του, σωστά;

-Κ: (Κάνει τσου.)

-Ελ: (Κάνει τσου.)

-Ιασ: Εγώ δεν ήξερα ακριβώς πώς πάει το πράγμα, μετά πάντως σίγουρα κατάλαβα ότι δεν πάει καθόλου έτσι.

-Antifa: Για πείτε τώρα. Πώς βρίσκει κάποιος να φύγει σεζόν; Τι επικοινωνία γίνεται με τ' αφεντικά;

-Ιασ: Κοίτα, συνήθως έχεις κάποιον γνωστό που έχει δουλέψει ή δουλεύει εκεί. Εγώ ας πούμε που έφυγα μέσα καλοκαιριού ήταν ένας φίλος μου, αυτός που με πήρε τηλέφωνο και μου το πρότεινε. Ε, μετάμίλησα με τ' αφεντικά στο τηλέφωνο, έγινε μια συμφωνία που ψιλοάθλια ήταν αλλά καλύτερη απ' αυτά που παίζανε εδώ. Είπαμε για τα λεφτά λίγο και για το ότι προσφέρουν σπίτι. Προφανώς υπήρχαν πολλά αλλά που δεν μου τα είπαν.

-Κ: Εμείς είχαμε συζητήσει για τα λεφτά. Μου είχαν πει κάτι του στυλ ξεκινάμε με χίλια το μήνα και αν αποδίδεις θα δούμε για παραπάνω. Μου είπαν κιόλας ότι θα μένω σε δωμάτιο με άλλον ένα, βέβαια αυτό δεν έγινε ποτέ, αλλά θα τα πούμε αυτά φαντάζομαι και παρακάτω.

-Ελ: Κι εγώ μέσω γνωστού κατέληξα τελικά να συναντιέμαι για κάποιου είδους καφέ με τα αφεντικά. Αυτοί ήταν τώρα κάτι τύποι τριάντα και λίγο χρονών οι οποίοι άνοιγαν πρώτη φορά μαγαζί και το έπαιζαν κάπως άνετοι και φιλικό. Μου είπαν για τα λεφτά, 1100 ευρώ, γενικώς όμως το παρουσίαζαν ως ένα ιδανικό πράγμα που θα κανονίζουμε τις βάρδιες να μας βολεύουν και τέτοια.

-Antifa: Έτσι όπως τα λέτε, φαίνεται ότι σ' αυτές τις κουβέντες υπάρχουν κάποια πράγματα που εννοούνται, αφού δεν συζητούνται λεπτομέρειες.

-Ελ: Ε, να είναι δεδομένο, ας πούμε ότι θα δουλεύεις επτά στα επτά. Δεν υπάρχει η έννοια του ρεπό στη σεζόν.

-Κ: Βασικά, συνήθως το μόνο πράγμα που τηρείται είναι τα λεφτά. Όλα τα υπόλοιπα είναι στον αέρα. Ξέρεις ότι θα δουλεύεις πολλές ώρες τη μέρα αλλά δεν ξέρεις πόσες, δεν ξέρεις σε τι σπίτι θα μένεις, αν θα σου δίνουν φαΐ στο μαγαζί και πάει λέγοντας.

-Antifa: Άλλη ερώτηση, κάπως σχετική. Παίζει γενικά μια συζήτηση ότι τα αφεντικά που ζητάνε κόσμο για σεζόν δεν βρίσκουν, με κάτι επιχειρήματα του είδους οι νέοι δεν πάνε να δουλέψουν και ούτω καθεξής. Εσείς που ήρθατε φουλ σε επαφή με τέτοια αφεντικά, πώς τους είδατε σε σχέση με αυτό;

-Κ: Όχι ρε, θα βρουν πάντα κόσμο αυτοί. Και μάλιστα θα βρουν χωρίς να δώσουν ένα ευρώ παραπάνω απ' αυτό που έχουν υπολογίσει.

-Ελ: Ρε αυτοί παρουσιάζουν τους εαυτούς τους λίγο καημένους, ότι δεν βρίσκουν εύκολα κόσμο και διάφορα τέτοια. Προφανώς έχουν λόγο που το κάνουν. Γιατί όταν σε γνωρίζουν εσένα που θες να πας, λένε ξέρω γω «μπράβου σου που θα έρθεις» και «σε θέλουμε πολύ και μας κάνεις» προκειμένου να νιώ-

σεις ότι τάχα μου θα έχεις κάποιον πολύ σημαντικό ρόλο εκεί και ότι χωρίς εσένα θα καταστρεφόταν η φάση τους, αλλά αυτό το κάνουν για να σε έχουν από κοντά, να σου βάλουν εξαρχής αυτή την έγνοια.

-Ιασ: Είναι και λίγο θέατρο όλο αυτό νομίζω. Δεν έχει υπάρξει και κάνα μαγαζί που να μην ανοίξει επειδή δεν βρήκε προσωπικό, δηλαδή. Τουλάχιστον εγώ δεν το έχω ακούσει ποτέ. Το μόνο που ίσως ισχύει είναι ότι τα αφεντικά αυτών των μαγαζιών ξέρουν ότι επειδή κάνουν κάτι συμφωνίες που δεν τηρούνται και η δουλειά εκεί είναι απάισια, αυτοί θα φάνε πολλά πιστόλια στη μέση της σεζόν. Οπότε θέλουν να έχουν ανοίξει διάφορους διαύλους επικοινωνίας από τα πριν με τον τρόπο που είπε και η Ελ. για να έχουν αναπληρωματικούς αν τους κάτσει η στραβή.

-Antifa: Ωραία, πάμε τώρα στο κυρίως θέμα. Έχουμε δυο σερβιτόρους κι έναν μάγειρα. Όλοι γύρω στο χιλιάρικο είχατε συμφωνήσει από λεφτά. Ο μάγειρας με την υπόσχεση ότι θα ανέβουν κιόλας. Πείτε λίγο, από ασφάλεια, τι έπαιζε;

-Ιασ: Εγώ ασφαλισμένος 4 απ' τις 7 μέρες.

-Κ: Κι εγώ σε όσα έχω δουλέψει το ίδιο.

-Ελ: Εγώ επειδή στο νησί που πήγα δούλεψα σε δύο μαγαζιά, στο πρώτο ήμουν ασφαλισμένη αντίστοιχα μισές μέρες και στο δεύτερο τίποτα, καθόλου, όλα μαύρα.

-Antifa: Μάλιστα. Και από διαμονή; Τι έγινε με τα σπίτια;

-Ιασ: Εκεί που πήγα τ' αφεντικά είχαν ένα μεγάλο σπίτι που το είχαν διαμορφώσει σε δωμάτια για δύο. Οπότε έμενα μ' αυτόν τον φίλο μου σε δέκα τετραγωνικά. Είχαμε ένα πλυντήριο που τις μισές φορές δεν δούλευε και κουζίνα όχι εννοείται. Κοντά στη δουλειά ήταν το σπίτι ευτυχώς.

-Κ: Εγώ έχω μείνει σε διάφορα. Το καλύτερο ήταν την πρώτη φορά που πήγα, που μέναμε στο σπίτι των αφεντικών μαζί με τα αφεντικά καμιά δεκαριά άτομα. Φαντάσου εγώ κοιμόμουν στο σαλόνι και περνοδιάβαινε κόσμος. Όλοι αυτοί μαζί είχαμε ένα πλυντήριο. Την επόμενη χρονιά εκεί που πήγα δεν είχε καν πλυντήριο, έπρεπε να πηγαίνεις σε κοινόχρηστο και να πληρώνεις.

-Ελ: Καλά εγώ, στο πρώτο μαγαζί που δούλευα έμενα σε ένα απομονωμένο σπίτι τεράστιο που έφτανες μόνο με χωματόδρομο. Το βρήκαν αυτό τελευταία στιγμή από έναν γαιοκτήμονα του νησιού και μου είπαν να μην το πω πουθενά ότι μένω εκεί. Εν τω μεταξύ σε αυτό το σπίτι είχαν πρόσβαση και τα αφεντικά και ο ιδιοκτήτης. Κάπως τρομακτική φάση έτσι;

-Antifa: Καλά ρε παιδιά, αφού κουζίνες δεν υπήρχαν ή έπρεπε να τις μοιραστούν εκατό νοματαίοι, τι σκατά τρώγατε;

-Ιασ: Κοίτα θεωρητικά υπήρχε στο εστιατόριο το γεύμα του προσωπικού. Αυτό καμιά φορά ήταν γαμώ, αλλά όταν ζορίζανε τους μάγειρες ήταν απλά μια κατσαρόλα που επέπλεαν διάφορα μέσα που είχαν περισσέψει από το μαγαζί. Βέβαια, αυτό ήταν ένα γεύμα. Κατά τα άλλα δεν πολυέτρωγα για να μην ξοδεύω λεφτά. Μόνο κάτι επιδρομές στις συκιές του διπλανού σπιτιού κάναμε τα βράδια για έξιτρα.

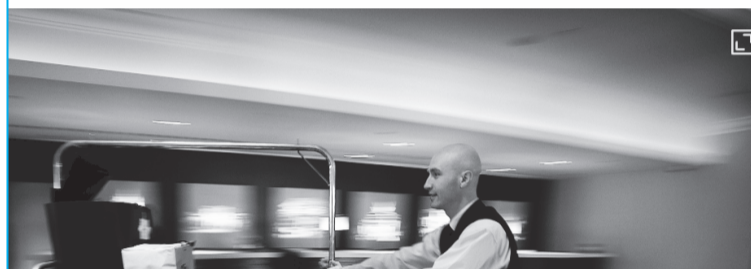
-Κ: Ρε φίλε, αυτό με το γεύμα προσωπικού είναι τρελό. Ας πούμε στο δεύτερο νησί που πήγα εμείς έπρεπε να το φτιάχνουμε και μας έλεγαν ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε υλικά από το μενού, αλλά δεν φρόντιζαν να μας έχουν άλλα και γενικά δεν ήθελαν να φεύγουν καθόλου λεφτά εκεί. Οπότε γινόταν ένα μπάχαλο και πολλές φορές καταλήγαμε να τρώει το σέρβις και εμείς να τρώμε μετά σουβλάκια, επειδή δεν έφτανε.

-Ελ: Καλά εμένα το φαί ήταν τρελή ιστορία. Στο πρώτο μαγαζί που δούλευα που ήταν καφέ-μπαρ, ο μάγειρας ήταν το αφεντικό και έπρεπε πραγματικά να τον παρακαλάω να μου φτιάξει κάτι. Το οποίο το πλήρωνα κιόλας με έκπτωση! Ακόμα κι αν έφτιαχνα κάποιο τoστ εγώ μόνη μου, με βάζανε να το πληρώσω μισή τιμή. Μόνο άμα τσίμπαγα καμιά κοτομπουκιά στη ζούλα ήταν τσάμπα. Στο άλλο μαγαζί ήταν επίσης φουλ περίεργα. Μετά το κλείσιμο έπρεπε να κάτσουμε όλο το προσωπικό μαζί με τ' αφεντικά, να στρώσουμε το τραπέζι, να μαγειρέ-

Ζητούν να εισαγάγουν 80.000 εργαζομένους για τουρισμό και εστίαση

Της Ρούλας Σαλούρου

Την εισαγωγή τουλάχιστον 80.000 εργαζομένων από τρίτες χώρες, όπως για παράδειγμα Μπανγκλαντές, Πακιστάν αλλά και Βαλκάνια, ζητούν οι εργοδοτικοί φορείς σε **τουρισμό και επισιτισμό**, με στόχο να καλύψουν τις **κενές θέσεις εργασίας**, που σύμφωνα με τα στοιχεία τους, μόνο κατά την περυσινή τουριστική σεζόν ανήλθαν σε 60.000, ενώ η χώρα μας προχωράει σε διακρατικές συμφωνίες, όπως αυτή που ψηφίστηκε πρόσφατα από τη Βουλή με την Αίγυπτο, για την είσοδο και διαμονής των ξένων πολιτών στην Ελλάδα, με σκοπό την απασχόλησή τους στον αγροτικό τομέα.

Κλασική περίπτωση άρθρου για την έλλειψη εργατικών χεριών και τις σχετικές κινήσεις του ελληνικού κράτους.

ψουν οι μάγειρες και να φάμε παρέα. Αυτά τώρα μία η ώρα το βράδυ. Μετά έπρεπε να το μαζέψουμε κιόλας. Κι αν ξέρω 'γω το πιστόλιαζες δύο φορές σερί σε κοιτάγανε με μισό μάτι, δεν μπορούσες να λείψεις. Ήταν κάτι σαν όρκος εμπιστοσύνης, δεν ξέρω.

-Antifa: Και η δουλειά αυτή καθαυτή πώς ήταν; Σε σχέση με την τυπική δουλειά στην Αθήνα, για παράδειγμα;

-Κ: Καλά εμένα ήταν η μόνη φορά στη ζωή μου που έχω τρομάξει με δουλειά. Ειδικά την πρώτη φορά που πήγα, ήταν και το πιο διάσημο μαγαζί του νησιού, έκαναν ουρες απ' έξω, γινόταν χαμός. Εκεί δυο-τρεις ώρες πριν σχολάσω τρέμανε τα πόδια μου και πραγματικά δεν έχω ιδέα πώς έφταναν κάθε μέρα μέχρι το τέλος. Κάπως έφταναν. Κι αυτοί ρε φίλε σε αυτό βασίζονται, ότι κάπως θα τα καταφέρεις, κάπως θα αντέξεις.

-Ιασ: Εγώ με το που πήγαινε εφτά η ώρα και ξεκινούσε η πολλή δουλειά πραγματικά απλά δεν σκεφτόμουν τίποτα. Ούτε ήξερα τι γινότανε, όλα τα έκανα μηχανικά μέχρι να περάσει η ώρα.

-Ελ: Ρε εγώ έχω δουλέψει σε πολλά μαγαζιά στην Αθήνα αλλά πραγματικά δεν υπάρχει τίποτα πιο τραγικό από αυτό που συμβαίνει στη σεζόν. Είναι καλοκαίρι, σκας απ' τη ζέστη, ο όγκος της δουλειάς είναι αφάνταστος. Δηλαδή δεν υπήρχε ούτε ένα βράδυ που να ξάπλωνα, όσα λεφτά και να είχα βγάλει και να έλεγα ότι, οκ, άξιζαν αυτές οι έντεκα ώρες ταχυκαρδίας και τρεξίματος και πόνου στην πλάτη από τους δίσκους.

-Antifa: Σας την είχαν παρουσιάσει έτσι την δουλειά; Το είχατε καταλάβει;

-Ιασ: Όχι ρε, εμένα ήταν και οικογενειακό μαγαζί και μου φόρτωσαν αμέτρητα πράγματα να κάνω μόνος μου, αν το ήξερα όλο αυτό δεν θα είχα πάει σε καμία περίπτωση με αυτά τα λεφτά.

-Κ: Κι εμένα ήταν πολύ διπλωματικοί στις συνεννοήσεις. Δεν μου έλεγαν π.χ. ακριβώς πόσα τραπέζια έχει η σάλα, τι κόσμος μαζεύεται και τέτοια. Λογικό, έτσι; Άμα το περιέγραφαν αυτό δεν υπήρχε περίπτωση να πατήσει το πόδι του κανείς να δουλέψει εκεί πέρα. Εγώ ούτε καν που το είχα φανταστεί. Και αυτό ισχύει και για την επόμενη φορά που πήγα σε νησί.

-Ελ: Ρε τι να λέμε, εμένα το πρώτο μαγαζί που δούλευα που είχε μόλις ανοίξει

δεν είχε πολύ κόσμο αλλά για ένα μεγάλο διάστημα έκανα και τις δύο βάρδιες. Δηλαδή δούλευα 18 ώρες την ημέρα περίπου. Εννοείται πώς δεν είχαμε συζητήσει τίποτα τέτοιο. Αυτοί το παίζανε και χαλαροί πριν, ότι θα περάσουμε και ωραία. Στο τέλος θέλανε να μας πείσουνε ότι είναι και τύχη να δουλεύεις στο κωλόνησό τους για ψίχουλα.

-Antifa: Μιας και είπαμε πάλι για τα αφεντικά, αυτοί πώς ήτανε την ώρα της δουλειάς; Γιατί λογικά όλοι τους είχατε εκεί στα πόδια σας την ώρα που δουλεύατε.

-Ias: Κοίτα η κατάσταση ήταν κάπως σχιζοφρενική. Δηλαδή, ας πούμε, εμένα το ένα από τα δύο αφεντικά που ήταν υπεύθυνος των σερβιτόρων μέσα στη δουλειά ήταν ο μεγαλύτερος καριόλης του πλανήτη και μόλις τελειώναμε μας κέρναγε ποτά και μας έλεγε ότι όλοι μαζί το περνάμε και τέτοια.

-K: Καλά την πρώτη φορά που πήγα σεζόν, το μαγαζί το είχε ένα ζευγάρι που μου παρουσιάστηκαν ως κάποιου είδους γλυκούληδες επαρχιώτες. Ρε ήταν ό,τι χειρότερο έχω γνωρίσει στη ζωή μου οι άνθρωποι. Από υστερία μέχρι κακία την ώρα της δουλειάς. Μια φορά άργησα ένα τέταρτο και η αφεντικίνα άρχισε να σουρλιάζει και εκσφενδόνισε ένα ταψί πιλάφι στον τοίχο. Ο άντρας της, που μέναμε και μαζί όπως είπαμε, περίμενε τα βράδια να γυρίσουμε άμα είχαμε βγει, με ένα στυλ σε είδα ότι ξενύχτησες κοίτα μην αργήσεις αύριο γιατί θα σε γαμήσω.

-El: Εμένα στην πρώτη δουλειά οι τριαντάρηδες που με είχαν πάρει μου έκαναν και οι δύο τα γλυκά ματιά. Ωστόσο όταν γινόταν οτιδήποτε στραβό στη δουλειά μου βάζανε κι οι δύο τις φωνές μαζί. Δηλαδή, ο ένας έχει φτάσει σε σημείο να πετάξει ένα ποτήρι καφέ στον τοίχο πίσω μου εξαιτίας μιας μαλακίας που είχε γίνει με ένα αυγό ποσέ, για να καταλάβεις. Και μετά την επόμενη μέρα σαν να μην έχει συμβεί τίποτα ρε, με ρωτάγανε τι έκανα το βράδυ και τέτοια.

-K: Ε ντω μεταξύ έχει κι άλλα ενδιαφέροντα να πεις για τα αφεντικά. Παράδειγμα: σε πάρα πολλές περιπτώσεις αυτοί είναι που κανονίζουν το ζήτημα των ναρκωτικών στο νησί. Δηλαδή αν θες να πεις, πολύ πιθανό να απευθυνθείς στο αφεντικό σου να σε φτιάξει. Και δεν μου έχει τύχει μόνο εμένα, το 'χω ακούσει και από άλλους. Το οποίο άμα το σκεφτείς είναι τρελό. Προφανώς ξέρουν ότι διάφοροι αν δεν έχουν π.χ. ένα τσιγάρο να πιουν πριν κοιμηθούν δεν θα την παλέψουν, οπότε φροντίζουν αυτό το τσιγάρο να υπάρχει για τους εργάτες τους. Πράγμα που λέει πολλά και για τον ρόλο και τα κονέ που έχουν στην κάθε τοπική κοινωνία, έτσι;

-El: Κι άλλα έχει να πεις γι' αυτό. Εγώ, ας πούμε, μια φορά πήγαινα για βάρδια με έναν συνάδελφο, με το μηχανάκι του. Στο δεύτερο μαγαζί που δούλευα, στην ταβέρνα που ήταν και κάπως big thing στο νησί. Μας σταματάνε μπάτσοι για έλεγχο, λοιπόν, και ο συνάδελφος που οδηγούσε ανοίγει την ζακέτα του να βγάλει χαρτιά και φαίνεται το μπλουζάκι της ταβέρνας. Οι μπάτσοι κοκαλώνουν και μας λένε να μην τους δείξουμε ούτε χαρτιά, ούτε τίποτα. Βασικά μας είπαν να φύγουμε και να μην πούμε στην τάδε, που ήταν η αφεντικίνα, ότι μας είχαν καθυστερήσει αυτοί. Δηλαδή ορισμένα απ' τα αφεντικά που έχουν τέτοια μαγαζιά είναι κανονικοί παράγοντες, όχι αστεία.

Antifa: Λίγο κυνόμενος η φάση έτσι; Να είσαι αμέτρητες ώρες την ημέρα με τα αφεντικά σου και να προσπαθούν να στο παίξουν ταυτόχρονα και φίλοι και ντίλερ και υποψήφιοι ερωμένοι, αλλά εννοείται και κανονικοί δυνάστες όποτε χρειάζεται. Και μετά να το παρουσιάζουν και όλο αυτό ότι ντάξει, δεν τρέχει και τίποτα, μια κανονική δουλειά είναι κι αυτή. Με τους πελάτες τι φάση έπαιζε που είναι συνήθως το αμέσως επόμενο πρόβλημα;

-K: Εγώ στην πρώτη σεζόν δεν κατάφερα να βγω έξω από την κουζίνα οπότε δεν ήρθα ποτέ σε επαφή με πελάτη. Στην δεύτερη, όμως, που ήταν και σε ένα νησί έτσι κάπως με πιο νεανικό κοινό, το παίζανε όλοι χαλαροί, ότι τάχα μου τραβάμε τα ίδια ζόρια. Τα παραπονάκια τους όμως άμα το αυγό τούς φαινότανε undercooked μια χαρά τα κάνανε. Κι επίσης, άμα σας βλέπω εδώ τρεις μήνες διακοπές, ρε παιδιά, πώς περνάμε τα ίδια ζόρια;

-El: Ρε, η φυσιολογική κατάσταση των πελατών είναι έτσι κι αλλιώς πολύ κακή. Αλλά πραγματικά στην σεζόν γίνονται εκατό τα εκατό πιο μπάσταρδοι. Διότι στο νησί είσαι και εκεί κάθε μέρα, αυτοί έρχονται πολλές φορές απανωτά και για

Ο πρωθυπουργός της χώρας δουλεύει τελευταία πολύ τα σόσιαλ μίντια. Για παράδειγμα έφτιαξε μια σειρά βίντεο στο TikTok, στην οποία δέχεται ερωτήσεις από τυχαίους περαστικούς. Κάποιος, λοιπόν, τον ρώτησε για τις άθλιες συνθήκες στη σεζόν κι ο Κούλης απάντησε ότι «όποιος εργοδότης κάνει κατάχρηση της εξουσίας του, δεν κολλάει ένσημα, θα τους τσακίσουμε». Εν τω μεταξύ, στον πραγματικό κόσμο, μια ακόμα σεζόν ετοιμάζεται να ξεκινήσει με τους ίδιους ακριβώς όρους όπως και τα τελευταία τριάντα χρόνια.

κάποιον λόγο νομίζουν ότι έχετε γίνει φίλοι. Περιμένουν να τους φροντίσεις, έχουνε απαιτήσεις διαρκώς, σε φωνάζουν συνέχεια με το όνομά σου και αποκοτούν μια οικειότητα να περνάνε τα όρια πολύ πιο εύκολα. Δηλαδή για να καταλάβεις, στον πρώτο μήνα που δούλευα ένας τύπος μου έπιασε τον κώλο. Ρε φίλε αυτό είναι εξωφρενικό. Ή ξέρω γω κάτι άλλοι σε σταμπάρουν κάπου στο νησί, μετά ξέρουν πού δουλεύεις και σκάνε σε κάθε σου μεροκάματο και ξημεροβραδιάζονται και σε καρφώνουν με τα μάτια. Δεν σε αφήνουν ν' αναπνεύσεις οι καριόληδες, είναι απίστευτο.

Antifa: Ωραία ας αφήσουμε λίγο τους μαλάκες τώρα. Οι συνάδελφοί σας τι φιγούρες ήταν; Έπαιζε καθόλου υποστήριξη μεταξύ σας; Έπαιζε ρουφιανιλίκι;

-Ias: Εγώ είχα φουλ ρουφιάνους, ναι. Δηλαδή πραγματικά υπήρχε ένας τύπος που απλά ό,τι γινότανε πήγαινε και το έδινε αναφορά στ' αφεντικά κατευθείαν. Δεν κατάλαβα και ποτέ γιατί το έκανε, έπαιρνε αστεία λεφτά όπως κι οι υπόλοιποι. Ίσως την είχε δει ότι θα γίνει ο μαν του μαγαζιού, ο κολλητός του αφεντικού ή κάτι τέτοιο; Καλά του πήγε πάντως, είχε πολύ λιγότερο φόρτο απ' ό,τι εγώ στο τέλος.

Antifa: Κι από θετικά;

-Ias: Από θετικά; Κανένα!

Antifa: Ο φίλος που σε φώναξε ρουφιάνος ήταν κι αυτός, ρε;

-Ias: Α ναι! Μέσα σ' όλα το ξέχασα. Όχι ρε με αυτόν και μερικούς ακόμα είχαμε πολύ καλή φάση. Όταν γινότανε μαλακίες και όλοι ωρόνταν μέσα στο μαγαζί, εμείς ανταλλάζαμε βλέμματα και βάζαμε απλά τα γέλια. Κι αυτό σου δίνει δύναμη μέσα στη βάρδια, απλά να συνεννοείσαι με κάποιον με το βλέμμα.

-K: Εγώ νομίζω υπάρχουν κατηγορίες ανθρώπων που δουλεύουν σεζόν. Οι πρώτοι είναι οι μετανάστες πρώτης γενιάς, αυτοί που δουλεύουν πραγματικά τα χει-

ρότερα πόστα, αμέτρητες ώρες την ημέρα, για λεφτά που ακόμα και μπροστά στα δικά μας μοιάζουν γελοία. Αυτοί, ρε φίλε είναι πραγματικά ό,τι καλύτερο παίζει. Θα σε βοηθήσουν πάντα να καλύψεις μια μαλακία που δεν πρέπει να δει το αφεντικό, θα μιλήσετε για την σκατίλα που παίζει θα βρρίσετε τα αφεντικά γενικά χτίζεις φουλ σχέσεις εμπιστοσύνης. Η δεύτερη είναι οι ρουφιάνοι, που είτε κι ο Ιασ. Αυτοί είναι οι πιο σιχαμένοι. Για μισό ψίχουλο από την πίτα σε δίνουν με τον πιο σιχαμερό τρόπο. Μαζί με αυτούς είναι κι οι φίλοι του αφεντικού που δουλεύουν εκεί χρόνια και γενικά προσπαθούν να χτίζουν ένα κλίμα ανακωχής ώστε να μην παίζουν μεγάλες εντάσεις, δικαιολογούν τα αφεντικά και πάει λέγοντας. Και μετά υπάρχουν και τύποι σαν εμάς, που έχουν φτάσει εκεί λόγω των ζοριών τους συνήθως από Αθήνα, δεν γουστάρουν ούτε τους ρουφιάνους, ούτε τα αφεντικά, ούτε τους πελάτες. Ε, και με αυτούς χτίζεις πολύ καλές σχέσεις εννοείται και βοηθάτε ο ένας τον άλλον. Με αυτούς θα αράξεις και καμιά φορά μετά την δουλειά, να φάτε τα λεφτά σας.

-Ελ: Ρε, εγώ νομίζω ότι έπεσα σε πολύ καλή περίπτωση. Γενικά οι άνθρωποι που δουλεύαμε μαζί ήταν οι πιο υποτιμημένοι στο νησί. Ε, εγώ νιώθω ότι αυτό που χτίζεις με αυτούς τους ανθρώπους που δουλεύετε μαζί είναι το μόνο που μπορεί να σε κρατήσει την ώρα που τρέμουν τα πόδια σου που λέγαμε και προηγουμένως, λίγο να βοηθηθείτε, λίγο να κοροϊδέψετε μαζί το αφεντικό και κάπως τα καταφέρνεις να την παλέψεις τέλος πάντων. Γενικά οι καλές περιπτώσεις συναδέλφων στη σεζόν είναι μια πολύ γλυκιά φάση που σου μένει.

-Antifa: Ωραία, τώρα που περιγράψατε κάπως την φάση και το πώς κινείται, πάμε στην εξής ερώτηση. Πιστεύετε ότι όλη αυτή η βιομηχανία για την οποία μιλάμε, θα μπορούσε να λειτουργήσει με κανονικούς όρους; Δηλαδή νορμάλ ωράρια, νορμάλ λεφτά, ένσημα και τέτοια;

-Κ: Ρε φίλε, θα χρειαζόσουν πραγματικά έναν ολόκληρο στρατό από εργάτες για να το υποστηρίξεις αυτό με τους όρους που λες. Είναι βαριά βιομηχανία. Κι επίσης αυτοί που στην πραγματικότητα κάνουν αυτό που συζητήσαμε στην αρχή, δηλαδή πάνε εκεί πέντε μήνες και κάθονται τους υπόλοιπους, δεν είμαστε εμείς. Τα αφεντικά είναι. Ε, για να το εξασφαλίσουν αυτό είναι που θέτουν αυτούς τους όρους που κουβεντιάζουμε τόση ώρα.

-Ελ: Βασικά τ' αφεντικά ρε καθαρίζουν άπειρα φράγκα και στην ουσία και στο μαγαζί που είναι για πέντε μήνες, πάλι κάθονται. Εν τω μεταξύ έχει επικρατήσει και μια φιλολογία ότι η σεζόν αποφέρει και σε εμάς φοβερά φράγκα το οποίο δεν ισχύει καθόλου. Δηλαδή η αναλογία μισθού και δουλειάς είναι πραγματικά τελείως για κλάματα.

-Antifa: Εν τω μεταξύ είναι φοβερό το ότι περιγράφουμε μία κατάσταση, η οποία είναι απελπιστική και πραγματικά δεν θα την διάλεγε κανείς κι όμως στην αρχή είπαμε ότι πάνω-κάτω αυτοί δεν ξεμένουν ποτέ από εργάτες. Αυτό πώς γίνεται;

-Ελ: Μα και μόνο να σκεφτείς το πώς έχουμε καταλήξει διάφορες εκεί, το καταλαβαίνεις. Δηλαδή αν χρωστάς και δεν υπάρχει άλλος τρόπος να μαζέψεις για να ξεχρεώσεις, ε, θα πας μια σεζόν όσο χάλια κι αν είναι. Δεν θα ήθελα με τίποτα να ξαναβρεθώ εκεί κι όμως βλέπω άπειρες καταστάσεις που θα μπορούσαν να με οδηγήσουν πάλι σε κάτι τέτοιο. Δηλαδή είναι απλά ένας γαμημένος λογαριασμός ΔΕΗ μακριά αυτή η απόφαση, ή μια απόλυση μακριά ή κάτι τέτοιο.

-Κ: Ναι ή αν εδώ δεν βρίσκεις δουλειά που να σου επιτρέπει να μαζέψεις δυο φράγκα που χρειάζεσαι για να βρεις ένα σπίτι ή ένα όχημα, πάλι θα καταλήξεις εκεί. Βασικά αν όντως το σκεφτείς λίγο, είναι κάποιου είδους καταναγκαστικά έργα, έτσι όπως πάει το πράγμα. Κι εγώ, δηλαδή, δεν θα πρότεινα σε κανέναν να πάει σεζόν και τώρα ετοιμάζομαι να πάω τρίτη φορά. Υπάρχει κι άλλη επιλογή;

-Ιασ: Ναι, όσο κι αν δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε όταν γυρνάμε πίσω με PTSD απ' όλες τις μαλακίες που έχουμε τραβήξει, αυτή η επιλογή εξακολουθεί διαρκώς να παίζει στο κεφάλι σου και κάθε Απρίλιο την ξανασυζητάς.

-Antifa: Καταλάβαμε, πολύ καλές εμπειρίες σας έχουν μείνει, λοιπόν, απ' τα νησάκια.

Απαραίτητα προσόντα

- Πρόσχαρη και φιλική προσωπικότητα
- Ανάλογη εμπειρία σε αντίστοιχη θέση θα εκτιμηθεί
- Επαγγελματική παρουσία και συμπεριφορά
- Ευγένεια και εντιμότητα
- Όρεξη για εργασία

Παροχές:

- Ικανοποιητικό πακέτο αποδοχών
- Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη
- Ρεπό
- Έναρξη εργασίας άμεσα

Τυχαιά αγγελία για θέση σε καλοκαιρινή σεζόν. Το «ρεπό» αναφέρεται ως «παροχή». Κατά την γνώμη μας, ούτε καν αυτός που θα πιάσει την συγκεκριμένη θέση δεν θα πάρει ρεπό, πόσο μάλλον οι υπόλοιποι που κάνουν τις ξήγες με τ' αφεντικά κατ' ιδίαν.

-Ελ: Ντάξει, να το πούμε κι αυτό η σεζόν έχει ένα καλό. Μπορεί να γυρνάς πίσω με χίλια ζητήματα αλλά τουλάχιστον ξέρεις ότι άμα το έχεις καταφέρει αυτό πραγματικά δεν υπάρχει τίποτα στην ζωή σου που να μην μπορείς να το αντιμετωπίσεις. Ακούς π.χ. για δύσκολες δουλειές και γελάς ρε παιδί μου.

-Antifa: Ωραία πάμε προς το κλείσιμο τώρα. Δώστε μας από μια καλή ιστορία που σας έχει μείνει απ' τις μέρες σας στην σεζόν.

-Ιασ: Λοιπόν, εγώ έχω ένα πολύ αστείο. Ήμασταν ένα βράδυ στο δωματάκι μας μετά τη δουλειά μ' αυτόν τον φίλο και αράζαμε. Και ακούμε κάτι περίεργους ήχους στο παντζούρι. Ανοίγουμε και τι ήτανε; Ένα αφεντικό με τον αδερφό του που είχαν κάσει και μας κρυφακούγανε. Μετά που τους καταλάβαμε, σφυράγανε αδιάφορα και πήραν τον δρόμο τους. Πραγματικά ακόμα γελάμε με αυτό.

-Κ: Εγώ μπορώ να δώσω ένα καλό και ένα κακό. Το κακό είναι ότι κάποια στιγμή στη διάρκεια της πρώτης σεζόν έπεσα από κάτι σκαλιά και χτύπησα τα πλευρά μου. Η αντίδραση του αφεντικού ήταν η εξής. Μου είπε: «αν τα έχεις σπάσει, απολύεσαι. Αν τα έχεις ραγίσει, μένεις και δουλεύεις κανονικά». Δηλαδή αν είχα χτυπήσει τόσο που έπρεπε να χάσω βάρδιες θα μου έριχνε κατευθείαν πακέτο, αν ο πόνος παλευόταν να βγει η δουλειά θα καθόμουν. Ε, είναι ψιλοενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί εκεί. Δυστυχώς, ήταν μόνο ράγισμα. Το καλό ήταν ότι ένα βράδυ είχαμε βγει με ένα άλλο παιδί για ποτό μετά τη δουλειά και γυρνούσαμε με το μηχανάκι χωρίς κράνη και τέτοια. Και βλέπουμε μπροστά μπάτσους. Πράγμα που φυσικά σε κάνει να χέζεσαι ότι θα φας πρόστιμα και θα χάσεις πόσα μεροκάματα για τα οποία έχεις φτύσει αίμα. Ε, εκείνη την στιγμή σκάει άλλος συνάδελφος από πίσω με μηχανή, μας λέει: «τρέξτε μπροστά και θα κάτω να φάω εγώ το σταμάτημα για να μην έχετε τραβήγματα». Συγκινητικός.

-Ελ: Εγώ λέω να το κλείσω με μια πιο ευχάριστη νότα. Εκεί στην ταβέρνα που δουλεύαμε οι συνάδελφοι φορούσαν όλοι καλά ρολόγια, για το στυλ ρε παιδί μου. Εμένα δεν μου αρέσουν τα ρολόγια και τους κοροϊδεύα συνεχώς. Ε, στο τέλος που θα έφευγα, μαζεύτηκαν όλοι, κολλήσανε λεφτά και μου αγόρασαν ένα ρολόι. Ήταν ο τρόπος τους να μου πουν ότι είσαι μία από εμάς, ότι δουλέψαμε μαζί κι αυτό σημαίνει κάτι. Μπορεί να μην τους ξαναδώ στη ζωή μου, αλλά αυτό θα το θυμάμαι. Μπορεί και περισσότερο από τα σκατά που μας κέρασαν τα αφεντικά.